

BRÜCKMANN, UWE (70): *Opa, der Lügner* (0:56 min)

Ich well noch jet vun mingem Opa verzälle, dat wor ne richtge Filou un dä wor su schlemm, met däm Lege, dä ging och immer zo däm Lügbaum, dä es bekannt en Rudekirche. Dä dät esu legen un legen un lege, dat se sage däte, wenn dä “Guten Morgen” säht, muss mer üvverläge, ov hä nit ald geloge hät. Eimol hät e ming Oma verdötsch gemaht. Ich hatt doch noch zwei Geschwistercher un eines Dages ging dä zoröck, wor dä bei uns gewäse un verzällt singer Frau: “Jo, dem Astrid es de Kuckucksuhr op der Kopp gefalle. Dat hät do an däm Pendel getrocke un do es die däm op der Kopp gefalle.” Un de Oma wor usem Hüüsche, weil e daach, eetstens dat wör passiert un zweitens, dat Kind wör jetz verletz.” Esu wor minge Opa. Mer kunnt im nix gläuve, hä wor immer löstig.

Brückmann, Uwe (70): *Opa, der Lügner*

ʔɪŋ vɪl no jɛt fʊn mɪŋəm 'ʔopa fɛtsɛlə dat vɔ: nə 'rɪŋtɪjə fi'lu: dɛ vɔ: zu: ʃlɛm:ɛt:ɛm ly:jə dɛ
jɪŋ_ox ʔɪmɛ tso dɛm 'lɪŋpɔ:m dɛ ʔes bəkand_en 'ru:dəkɪrɪjə dɛ dɛ:dəzu: ly:jən_ʊn ly:jən_ʊn
ly:jən dat sə za:rə dɛ:tə vɛn dɛ: ju:tən mɔrjən zɛ:t mʊs mɛ_ɣvɛ'lɛ:j_ɔb_ɛtnɪd_at jɛlɔ:x:ɛt ʔʊn
ʔɛɪmɔ hɛtɛ mɪŋ 'ʔoma fɛdɔɛtʃ:ɛma:t ʔɪŋ:at do nox ʔə: tsvaɪ jɛ'ʃvɪstɛɪjən ʔɛɪnɛs da:rɛs jɪŋ
dɛɔ tso'rɔk vɔ: dɛ bɛɪ ʔʊns jəvɛ:zə ʔʊn fɛtsɛlt sɪŋɛ frəʊ jo dɛm: ʔastrɪt ʔɪs dɛ 'kukukʊʃuɔ
ʔɔp tɛ kɔp jɛfalɛn dɪ hat:ɔ ʔan dɛm pɛndɛl jɛtrɔkɛ_ʊn da ʔes_ɛɔ ʔɔpɪ kɔp jɛfalɛn ʔʊn dɛ
'ʔoma vɔ: ʔʊs_ɛm hy:sjɛ val zə da:x ʔɛgtstɛns dat hɛtɛ vɔɛɔ pa'sɪɛt ʔʊn tsvaɪtɛns ʔə: dat
kɪŋt vɔɛɔ jɛts fɛlɛts ʔɛzu: vɔ: mɪŋə 'ʔopa mɛ kʊnt:ɛm nɪks glɔɣvɛ ʔɛvɛ ʔɛ vɔ ʔɪmɛ lɔstɪŋ.

